Dear ALUMNA

Vimala College(Autonomous), Thrissur -680 009, Estd. 1967
Nationally Reaccredited with A Grade and CGPA of 3.5 on a 4 Point Scale
Ph : 0487 - 2332080, E-mail : mail@vimalacollege.edu.in, Web :www.vimalacollege.edu.in.

Vol: 7 Issue 1, October 2020

Dr. Sr. Marriette A. Therattil
Coordinator, Alumnae Association
Former Principal, Vimala College

My Dear Vimalites,

Know yourself. . .

Self realization is the greatest knowledge that we have to attain. It is an apt saying that enlighten and refresh us in the midst of all troubles and messes we get into.

"Dear Alumna", the newsletter recalls our past memories, untold stories, events or incidents, the aspirations and dreams that we have treasured in our hearts. For some, the journey might have been either beyond our imaginations or lower than our imagination, for few, it is what we had wished for. Whatever we estimate about it, it is definitely the 'Will of God' There is no definition for a good or bad day. It all depends on you and your thoughts that either you rule the day or the day rules you.

In the midst of this pandemic, we are incorporating some novel ideas in our life style. It's like the Jonah of Holy Bible. When he was stuck for three days and nights inside a whale, he recalled what he had done. He realized his life, the disorders, the reckless moments he had and at the end encountered the real self, trusting the Almighty Lord. Now a days we are learning to be more considerate to others, identifying that our concerns which we considered to be of prime importance in our life were worthless.

Life we have led till now, has taken a drastic turn and I hope it will make us more fruitful and graceful in our future days. We as Vimalites, practicing Truth and Love should be more humane and compassionate towards our fellow beings.

When we get hurt, we shall rise again. Let us keep learning and growing. Be thankful for this priceless opportunity called LIFE.

Let the power of these Holy verses empower and strengthen us.

"The Lord your God, is in your midst, a warrior who gives victory. Do not fear, do not let your hands grow weak. He will renew you in this love"

The President's Addressal

Dr O J Joycee
President, Alumnae Association
Former Vice Principal & HOD, Dept. of English

The pandemic has taught us some very valuable lessons, some of which are essentially paradoxical. One which I wouldlike to mention in this context is social distancing for controlling the virus, yet humane engagement for survival. I am reminded of Gibran's observations on marriage. The partners are like the pillars of a temple. Together they hold up the structure, but they need to maintain a distance. What better way to illustrate the growing importance of the Alumnae for any institution. This virtual Reunion is probably a blessing for better connectivity in the future. Hope the next year, this will burgeon into an event of impressive magnitude.

Not so long ago alumnae engagement meant reunions and potential source for fund. Today alumnae is an ever resilient arm of the institution, essential for its survival and branding. Let me list out some areas where the presence of our alumnae will be absolutely rewarding for the college and gratifying for any former student

Curriculum Enrichment: One of the most advantageous factors of an autonomous institution is that we have the freedom to draft our own syllabi. The involvement of the alumnae is crucial in this aspect. Your experience, knowledge and scholarship can go a long way in addressing the lacunae in the syllabi and enhancing the quality of the curriculum.

As Ambassadors: Memory is a child walking along seashore. You never can tell what small pebbles it will pick up and store away among its treasured things. Some of you might have tons to take back, some might be pretty choosey. All of you might not have received the attention and opportunities you desired when you were here in the campus. I have heard some whine about the stifling environment, spoon feeding, trained to learn by rote, disadvantages of college for women, etc. However, a moment's retrospection will enlighten you of the priceless takeaways. It is your right to express without fear genuine criticisms and the privilege of the college to listen. If these are issues that can be rectified, definitely the college administration will act on it. Our college is on the academic map of the country through various assessing organizations like NAAC, NIRF, DBT Star College Scheme, and so forth, not for nothing. This also means that although you have left the institution decades ago, you still stand to benefit from the reputation of your alma mater. Remember you are the ambassadors of the institution.Your words mean a lot to the college. Speak well of your alma mater. Positive posts on social media, a word of appreciation at interviews, speeches, etc can go a long way in expressing your indebtedness to your alma mater.

Depository of resources: The alumnae is a prolific storehouse of resources that is of immense value to the Institution. As potential resource for expertise, mentoring, internships, career counselling and opportunities, etc. it is pertinent that the alumnae become a visible presence in the campus. The Alumnae link on the website should be active with your suggestions, advise, initiatives, and services. Keep the college informed of your area of expertise, nature of service and your valuable suggestions.

Funding: This is not a less important factor. If you have the inclination to contribute, there are several gaps to be addressed: You can be a sponsor, institute scholarships (these can be in your name too), offer freeships,. . . all at your free will.

Recommendations for good innovative practices: Many of you are academicians serving in prestigious institutions all over the world. We would like you to share with us the good practices in your place of work that can be implemented here.

I have a lot more to say, but its 'space' to call it a day.

So remain in the choir of the Vimala anthem. Let's hear your melodious voice. Sing it loud and long!

Secretary Speaks…

Ann Mary Thomas A
(Secretary)
Assistant Professor, Dept. of English

I was a little apprehensive when my name had been nominated for secretaryship in the last year's general body meeting. I knew it was an honour to become the Secretary of one's own Alma mater's Alumnae association. But a nagging fear caught hold of my mind… after so much of persuading remarks, I accepted it half-heartedly. Now, one year is completed. Yet, I'm still the same with my anxieties and worries... but then, I could feel the warmth & fulfillment attached with this post along with the train of duties. Building on traditions from the past, creating new ones and refocusing our efforts to build upon a strong history and foundation will be our goal as we move forward. The mission and commitment of our Alumnae Association remains the same-to keep our alumnae connected to our College, ensure their participation in its activities and increase networking between institute and alumnae. I feel humbled to have been given an opportunity to work for you and on your behalf, dear Vimalites!!! Together we are moving forward…We would love to interact with you and know your success stories as our dear alumna…This newsletter Dear Alumna serves as a platform for you to express your creative musings, share your memories and achievements. Any suggestions for the better functioning of the Alumnae Association are heartily welcomed.

Stay connected! Best wishes!

Ms. Lucy James, Ms. Jolly Roy, Ms. Selby P.Sam, Ms. Padma, Ms. Sanu John

B.Sc Home Science (1976- 1979)

It was a memorable meeting of five petals of the same flower, that's what we call ourselves. Though we are scattered away from each other, after 40 long years we gathered together again. It was a day of immeasurable happiness and shared memories. For us, the day got over soon and with heavy hearts we had to bid adieu, but with a surety that we will continue our friendship forever.

ALUMNAE ASSOCIATION OFFICE BEARERS - 2019-20

Co-ordinator
Dr. Sr. Marriette A. Therattil

President
Dr. O J Joycee

Vice President
Dr. Lizzy E A

Secretary
Ms. Ann Mary Thomas A

Associate Secretary
Dr. Mimi Mani Panackal

Associate Secretary
Dr. Theresa C J

Treasurer
Ms. Nisha Leela Jose

Joint Treasurer
Dr. Mini Krishna K

EXECUTIVE MEMBERS

Ms. Mony Geege

Ms. Sheeji Raphael

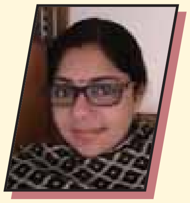

Dr. Shinju V

Dr. Parvathy K N

Ms. Latha Louis

Ms. Rajkeerthy

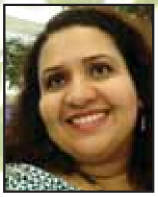

MY VIMALA DIARIES

Julin Bency
B.Sc Zoology (1992-1995)

Our prestigious audi (auditorium) welcomed so called confused newbies for a new beginning in grandeur. Little did I think that it's going to be the most colourful days of my life? While I was led to the world of animals (B.Sc Zoology), I was astonished to find many more of live specimens to join me and felt though was led to an open lab with many curious Homo sapiens. First two years went like a fire, though non combustible yet highly dangerous to those handle. Those pink clad saree days of special uniform were rather a firsthand experience for trial and error for many first timers to try a perfect drape. However can't forget many flop shows happened like my friend who always got down from the college bus like an offended Draupathi in Kaurava Sabha and me disguised as a benevolent Krishna restoring her pride with pleasure. Anyways our journey in college bus disappointed me and many of the so called passengers of "mittai vandi" for many unreturned glances from handsome onlookers around. By the by, I tried level best to compensate through occasional church visits across the road and bus line up pushing always to the second trip. Beware those were the days of Maine Pyar kiya "not "Main Pyar Kyoon kiya". Third year found us confined to room No: 23 at the extreme end making a world for ourselves with only lab by our side and our beloved teachers who took pains to bear our mischief with love and care. Those were days of dissection and tons of curses from the nailed frogs, cockroaches and earthworms to carry for the rest of our life. How we did those careful surgeries as if we were managing a team of perfect surgeons!!!! Missed to mention "Poets Artists Day" on my second year when myself dressed up as a misunderstood "Raavan "of Ravanaputhri by Vayalar Ramavarma. It was indeed a great experience to meet many poets in detail depicting their character after days or research and planning. Miss those days spend in canteen satisfying the taste buds, those umpteen talks on nothing , those days of dance practice for youth festivals, those rare opportunity to do a "pulikkali " campaigning for arts club secretary election and many such little pleasures of college life reminiscing over and over. Finally take a fine bow to my Alma mater for what I was, what I am and what I aspire at this juncture. My Vimala days should and will never be counted a relic of bygone rather would like to carry an effervescence of youthful spirit now and ever. Looking at the world I proclaim myself a proud Vimalite standing tall in the crowd.

It is with great pride that we congratulate our illustrious alumnae - Dr. Seeja Thomachan, Dr. Aneena E. R, Dr. Sharon C. L and Dr. Lakshmy P. S who are faculty in the Kerala Agricultural University, Thrissur, for the development of 'Thenamruth-Nutribar'. This nutritional supplement for children below 18 years was developed under the "Sambushta Keralam" programme implemented by the Department of Community Science at the College of Horticulture, Vellanikkara. The project headed by Dr Sheeja Thomachan with others as co-investigators has gained wide popularity and acclaim.

Dr. Seeja Thomachan (B.Sc Home Science 1996-1999), Dr. Aneena E. R, Dr. Sharon C. L and Dr. Lakshmy P. S (B.Sc Home Science 1998-2001)

New nutritional supplement for kids

KAU's Thenamruth-Nutribar is rich in iron and calcium

Kerala Agricultural University (KAU) has developed a new nutritional supplement, Thenamruth-nutribar, for children below 18 years.

The supplement is developed as part of Sambushta Keralam, being implemented by the Department of Community Science at the College of Horticulture, Vellanikkara.

The nutritional supplement seeks to improve the general immunity and disease resistance capacity of children, says KAU Vice Chancellor R. Chandra Babu.

Each nutribar of 100g will cater to one-third of the daily nutrient and calorie requirement of children, says principal investigator of the project Seeja Thomachan, who is also Head of the Department of Community Science, College of Horticulture. E.R. Aneena, C. Sharon and P.S. Lakshmi are the co-investigators.

"The product, developed from over 12 components including rice, wheat, corn, ragi, soya, Bengal gram, ground nut, sesamum and jaggery, is a rich source of minerals such as iron and calcium," says Dr. Seeja.

Distribution plan

The plan is to distribute 1,15,000 nutribars across the State through the Women and Child Development Department and complement the State government's efforts for a nutritional secure Kerala.

The product is a step towards popularising the concept of 'nutraceuticals', in which food is taken as medicine by combining nutritional elements.

All efforts are under way for its commercial production for the benefit of the public, Dr. Chandra Babu says.

Thenamruth-nutribar

Jishy Seby
Diet Consultant
B.Sc Home Science (1999-2002)

Jishy Seby has an immense passion towards healthy diet which made her write many articles on healthy living in various journals and news daily in Sultanate of Oman. She has survived a brain tumour (colloid cyst) which has also become an inspiration to write her own survival story to motivate others. Jishy Seby's first book 'A Journey to Life', shares her knowledge and experiences for everyone to follow a healthy life.

Journey to life has two parts, the first part offers a comprehensive overview of what should be included in one's daily menu throughout life. Readers would discover the importance of every food and the role it plays in life. The book explains the diet during different stages of life starting from pregnancy till old age along with diet during specific diseases. The second part take you to the real-life experience of the author while undergoing brain surgery and to face life with hope and courage. It offers a long term approach to make the right food choices and to reach the ultimate goal – a long, healthy, happy and contented life.

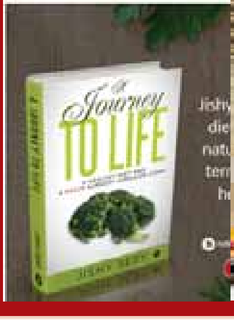

MY GOLDEN MEMORIES

Dr Lakshmi N B
(Winner - URSI GASS 2020 Young Scientist Award) Postdoctoral Research Associate VSSC, ISRO, Thiruvananthapuram . B.Sc Physics (2004-2007)

They say, you go to heaven when you finish your business here. I often dream about my afterlife. In them I find myself walking towards the heaven. I walk through a familiar verandah; I enter the door and realize it's my old class room where I have had the most beautiful moments of my life. Weird, though true.

"College life is the most wonderful time of your life. Enjoy it". When I was in college, I have seen a lot of senior people making this statement which I never gave a deeper thought. Only later on I realized how wrong I was to underestimate their feeling as I repeat this "cliché", yet honest statement to youngsters even after all these years. Some things are never meant to change. When I joined Vimala in 2004 for my bachelors in Physics, I barely had any idea that I am going to be gifted with my lifelong soul mates and so many precious memories that would keep my flame alive for the rest of my lifetime. I had never been in a girls-only education school in my life before and I wondered how it would be to study in such an environment with strict rules and regulations. I was cautious. But again, I realized I was wrong, when I met my graceful teachers who were like friends and led us to not only the academic wisdom, but also to the philosophy of the world around us. I realized I was wrong, when I saw myself cheerfully singing and dancing on that stage and soaring with pride and joy each time, we won a prize. I realized I am wrong, when I found myself in an auditorium filled with fun and joy of young people happily dancing to thrilling songs each time a *ganamela* was thrown. I realized I was wrong, each time I was amazed by the beautiful vibes of young women floated through our campus. I admired those high spirited, charming student union leaders who were ready for anything to bring the best of everything to our campus. I acknowledge my department where I gained the foundation of scientific knowledge and theories of Physics from my adorable teachers. I fondly remember my teachers, our tutor Ms Annam, Ms Rosily, Sister Ritty, Ms Malini who were like friends to us and eased us through the course and examinations. I had a wonderful opportunity to work as a guest lecturer in our department for a couple of months and I fondly recall my friendship with Veenachechi and rest of the faculty for the affectionate friendship and I thank my students for the wonderful teaching experience. All these experiences steered my life a lot and contributed significantly to the formation of my own self. I cannot describe the kind of friendship we had among ourselves, a bunch of crazy but naïve souls. That's a phase of your life which is pure, least corrupted and truthful to the core. Now when I talk to my friends who are grown up more than their age, sometimes a bit tired from managing multitude of duties that family and work life thrust upon us, I realized how wonderful those days were and how precious those memories are. Sometimes, the sight of smiling vibrant faces beaming at you from an old photograph can fill you up with an endless joy that can give the much-needed push that you require at some point of your life. Dear young people, as you grow up, as life presents you with all its good and bad, you will tend to gain an enormous strength from within as a woman. If you find yourself standing up to fight against all the injustice or misogyny prevailing around you, remember that, everything that you have experienced till now has molded you for that-your parents, teachers, friends and your Alma mater. We owe it to all of them.

IN THE SHADE

Amalendu V Joseph

B.Sc Mathematics (2015-2018)

The last time we sang the song,
Words do did part,
Hearts though stayed aside
Brewing a thousand memories…….

College has been over almost a year back; still it feels like yesterday. Seeing Vimala for the first time in a dull May drizzle, covered in fine grey, green touched at spots… a royal view. Many would not have fallen in love with the college at the first sight, particularly because of the paint of the building! The busy college with seniors moving around in 'colourful uniforms', the APJ Abdul Kalam quote saying that the attitude makes the difference and at the crucified Jesus at the end of the long corridor – everything still smells new….

From the first orientation session to the farewell, days just passed and college turned into family. What was college? College was not a mere place for three years. Beyond the days that began from 8.30am to 3.00pm, beyond the scheduled tutorials and labelled classes, beyond exams and certificates, beyond classifications somewhere we lived the college… somewhere we reframed and reformed ourselves, somewhere we built ourselves making Vimala an inevitable part of ourselves. This was the place we entered carrying our dreams and the life of three years, these were the paths we walked three years together smiling, laughing, anxious…. making memories…Those were the times when we changed ourselves from the past to the present and shaping within our future selves. The place as such for us is no more a place but somewhere we carry within ourselves. This is the place to which the heart travels miles in search of a part of its...a deep breath is more than enough to bring us to the front gate and the next moment we find ourselves back in time walking through the college. The all fresh, all beautiful Ephrem chettan's garden, the handful of students praying before the welcoming statue of Madonna, the bustle near the enquiry, the main building rush, the Mother Mary at the stairs who is at an arm distance of everyone's reach, the heart of the college blushed by flowers and gardens and the epic leisure tower, the auditorium, the wind between the Lisseux block and the library…. It's just a matter of moments to have another walk around the college.. When was the college most beautiful?? Everyday!!! Can't remember Vimala without a smile!

Every celebration brings back us here. Every reference brings us back. Every wonder, every past days….. Any term "college" takes us to Vimala. Hardly any day passes without saying something about college… the Onam, the Christmas, summer, winter, is there something we haven't enjoyed here. Was there some places we didn't discover here. Maybe discoveries are yet to be done. It's a wonder how memories make certain incidents clear. We realize that there have been fruits and flowers then less noticed – but now given a thousand new shades. We even realize there have been markings on those benches in the leisure tower and we distinctively understand each one of them with those markings.

Perhaps that's the beauty of it. You never understand how deep a place is etched within, unless we realize it in the past. We found the days tiresome and boring, but then realize those were just perfectly beautiful. And then what was Vimala for us? Vimala is our college- the place that homes our memories. The place that hosted our brainstorming sessions, the place that encouraged thousands of our heated discussion, the place that showed us how to walk long distances with heart and soul, the place that encouraged us to laugh our heart out, the place that taught us to express ourselves without fear, the place that opened itself for us on Saturdays and Sundays even for contemplation, the place that stood all our lame jokes, the place that made us to sit patiently and listen to hours of speech, the place who took us to its soul for three years and forever, the place is always welcoming and never leaving; this place was beyond the sounds of bells and classes, beyond our laughter and shouts, beyond applauses and music; this place is our chatters and laughter, is our questions and answers and our thoughts. It smells of leaves, green leaves kissed by mist, withered yellow leaves, the 11 O' clock smell of cooked food from canteen, the smell of a cold building and many more… But it's the wonderful smell of library that is the best to describe – the smell of books – old and new, bound, torn, separated and brand new books, books that has passed through the hands of many generations, books that have stirred thoughts of fifty generations, books that have witnessed this place, books that smell like nothing else in this world!

Well, this place is not a place. It's not a memory. It's not an emotion. It's not an idea. It's not a thought. It's much more. This place is us, beside thoughts, beside ideas, beside words. Left out to the world, this was our world; it made our day and night; it framed our thoughts and ideas and it brewed us – like fine wine are those memories triggered. Beyond the words of nostalgia, gratefulness and pain we find ourselves standing at the gate. We don't enter neither do we leave, we are stuck but still moving – it means a lot to stay back and still move forward.. So is the past, it hurts for its beauty, it blooms a smile in hard times and fuel us to move forward. And Vimala, it's not just our past but our yesterday that makes our today and tomorrow. Even if it's just a wish to be there like in the past and even its not really possible, in our thoughts more than in memories we're still there, all of us nit back in time, but now in the shade of closed eyelids and in our ears we hear the same words…

We, thy children, thy blessings implore,
Thousands do bask in the warmth of thy Love,
Teach us, thy way of Truth and of Love
Bless us, dear Mother, we pray!

ഓർമ്മയായ് ......
സ്നേഹമായ് ......

Stephy Paul
B.Sc Physics (2012-2015)

ഒരിക്കൽ അവൾ പിതാവിനോട് ചോദിച്ചു.അപ്പാ,എന്താ നല്ല മനുഷ്യർ പെട്ടന്ന് മരിക്കുന്നത് ?ആ പിതാവ് മറുപടി നൽകി ,മോളൊരു പൂന്തോട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഏതു പൂവായിരിക്കും ആദ്യം പറിക്കുക?അവൾ പറഞ്ഞു : ഭംഗിയും നിറവും മണവുമൊക്കെയുള്ള റോസാപ്പൂ ....അതെ വിമല കോളേജിന്റെ ആരാമത്തിൽ വിടർന്നു നിന്ന മനോഹരമായ പനിനീർ മലരായിരുന്നു റോസ്മിൻ .ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട 'റോസു '.നിഷ്കളങ്കമായ പുഞ്ചിരിയും കുലീനമായ പെരുമാറ്റവും ലളിതമായ വസ്ത്രധാരണവും തുറന്ന സമീപനവും അവളെ എല്ലാവരുടെയും സ്നേഹത്തിന് പാത്രമാക്കി .

2012-15 ബാച്ചായിരുന്നു ഞങ്ങളുടേത്.കോളേജ് ഹോസ്റ്റലിൽ തുടങ്ങിയ സൗഹൃദം .ഒരുമിച്ച് പങ്കുവെച്ച ഒരുപാട് നിമിഷങ്ങൾ .അവളുടെ നന്മയുടെ സാമിപ്യം അനുഭവിച്ചവരുടെയെല്ലാം മനസ്സിൽ ആ സൗഹൃദത്തിന്റെ ഒരംശം ഉണ്ടാകും .പഠനം അവൾക്കൊരു ലഹരിയായിരുന്നു. ബോട്ടണി എന്ന തന്റെ വിഷയത്തെ റോസു ഒരുപാട് സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.ചെടികളായിരുന്നു അവളുടെ ലോകം.സസ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും അവയുടെ ശാസ്ത്രനാമം കണ്ടെത്തി എഴുതി വയ്ക്കുവാനും അവൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു .തന്റെ അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം തന്നിൽ ഒരുപാട് സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതായി പറയുമായിരുന്നു .അവരിൽ നിന്ന് പകർന്നു കിട്ടിയ ഊർജ്ജവും കരുത്തുമാകാം അദ്ധ്യാപന വഴിയിലേക്ക് റോസുവിനെ നയിച്ചത് .ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്ന ഓരോ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ഭംഗിയായി ചെയ്യുമായിരുന്നു .സഹായം ചോദിച്ചു ആരു ചെന്നാലും സമയമില്ല എന്നൊരിക്കലും അവൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ല .ഞങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും സങ്കടപ്പെട്ടാൽ അവളും കരയും .പിന്നെ തന്റെ കൊച്ചു ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞു തന്ന് ആശ്വസിപ്പിക്കും.പഠന മേശയും അവളായിരുന്ന ഇടങ്ങളും ഭംഗിയായി സൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു .വായിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എഴുതി പഠിക്കാനായിരുന്നു റോസുവിന് ഇഷ്ടം. ഗ്രഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കാനും അവൾ മറന്നില്ല .അന്ന് തൊട്ടേ നല്ലൊരു അദ്ധ്യാപികയുടെ മൂല്യങ്ങൾ അവളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു .

ആത്മീയ ജീവിതത്തെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ അവളെ സഹായിച്ചിരുന്നത് അവളുടെ മമ്മിയാണ് .പരിശുദ്ധ അമ്മയോടുള്ള പ്രത്യക ഭക്തി അവളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു .'എത്രയും ദയയുള്ള മാതാവേ 'എന്ന പ്രാർത്ഥന എനിക്ക് ഒരുപാട് ശക്തി പകർന്നു തരുമെന്ന് അവൾ പറയുമായിരുന്നു .തന്നെ സ്വാധീനിക്കുന്ന വചനങ്ങളും കൊച്ചു പ്രാർത്ഥനകളും ഡയറിയിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കും.മുടക്കം കൂടാതെ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനും ശുശ്രൂഷകയാകാനും വളരെ ഉത്സാഹമായിരുന്നു അവൾക്ക്.ജീസസ് യൂത്ത് കൂട്ടായ്മയിൽ സജീവ സാന്നിധ്യമായിരുന്നു. അനുസരണം ബലിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന വചനം നിത്യജീവിതത്തിൽ അവൾ പ്രാവർത്തികമാക്കി .അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഏതൊരു കാര്യവും വളരെ ശാന്തതയോടും അതിലേറെ പക്വതയോടും കൂടി നോക്കി കാണുവാൻ റോസുവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാട്ടുപാടാനും പടംവരയ്ക്കാനും ഡാൻസുകളിക്കാനും മിടുക്കി.'പുറകോട്ടുനോക്കി നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കാൻ സമയമില്ല. നേടിയെടുക്കേണ്ടതായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട് 'എന്നവൾ പറയുമായിരുന്നു .താൻ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം അവൾ നേടിയെടുത്തു .അതിലൊന്നായിരുന്നു വിമല കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപിക ആവുക എന്നത് .റോസുവിനെ അടുത്തറിഞ്ഞവർക്ക് ,ആ സ്നേഹവും കരുതലും അനുഭവിച്ചവർക്ക് പങ്കുവയ്ക്കാൻ ഇനിയും ഓർമ്മകൾ ഒരുപാട് ഉണ്ട് .അവളുടെ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖം എക്കാലവും ഞങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കും .ഓർമ്മയായ് .....സ്നേഹമായ് .....

N K SHEELA
B.A Malayalam (1988-1991)

ഒരു അലൂമ്നി മീറ്റിന്റെ ഓർമ

'ക്ലാസ് മേറ്റ്സ്' സിനിമയ്ക്ക് ശേഷം കേരളത്തിൽ പൂർവ്വ-വിദ്യാർത്ഥിസംഗമങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ തരംഗം അരങ്ങു വാഴുന്നുണ്ട്. സോഷ്യൽ മീഡിയ ഒരുക്കി കൊടുക്കുന്ന ആശയ വിനിമയ പ്ലാറ്റ്ഫോം അത്തരം സംഗമങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനായാസം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ മികച്ച സംരഭകരാകുന്നുണ്ട്. ഈയൊരവസരത്തിൽ വിമലാ കോളേജിലെ 1988-91 മലയാളം ബി.എ ബാച്ചിലെ കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ക്ലാസ്സ് റൂമിൽ ഒത്തുകൂടി. അധ്യാപകരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് സിസ്റ്റർ ലേഖയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. പരിപാടി തുടങ്ങി പ്രാർഥനയും കുറച്ചുപേരുടെ സംസാരവും കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഞാൻ എത്തിയത്. 24 വർഷത്തെ കാലത്തിന്റെ പണിത്തരത്തിൽ പെട്ട് പരസ്പരം തിരിച്ചറിയാനാവാത്തവിധം മാറിപോയിരുന്നു ഞങ്ങളെല്ലാം . മനസ്സിലെ പഴയരൂപങ്ങൾക്ക് സദൃശമായ രൂപങ്ങൾ തിരഞ്ഞ് ഞാനിരിക്കെ ബോർഡിൽ ചില വരികൾ തെളിയുന്നതുപോലെ

, വേർപിരിയുവാൻ മാത്രമൊന്നിച്ചു കൂടി നാം
വേദനകൾ പങ്കു വെയ്ക്കുന്നു.

....

മായുന്ന സന്ധ്യകൾ മടങ്ങിവരുമോ ?

....

എങ്കിലും സന്ധ്യയുടെ കൈയിലെ സ്വർണവും.
പൈങ്കിളി ക്കൊക്കിൽ കിനിഞ്ഞ തേൻ തുള്ളിയും
പൂക്കൾ നെടുവീർപ്പിടും ഗന്ധങ്ങളും മൗന -
പാത്രങ്ങളിൽ കാത്തുവെച്ച മാധുര്യവും
മാറാപ്പിലുണ്ടെന്റെ മാറാപ്പിലുണ്ടതും
പേറി ഞാൻ യാത്ര തുടരുന്നു

ഡിഗ്രി ക്ലാസ്സുകൾ തീരാറായ 91 ലെ ഫെബ്രുവരിയിൽ ക്ലാസ്സിലെ മിടുക്കിയായ കുട്ടി ലിന്റ ബോർഡിൽ എഴുതിയ വരികൾ. അപ്പോഴേക്കും എന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങുടെ ട്യൂട്ടർ മിസ്സ് ഇന്ദിര തെളിഞ്ഞു. ഒറ്റ ചോദ്യം. 'ലിന്റാ മാറാപ്പിൽ ഇതൊക്കെയുണ്ടോ?' മിസ്സിന്റെ സംശയം. ലിന്റെയെ കുറിച്ച് എന്റെയും കൂടി സംശയമായിരുന്നു അത്. ഓർമകൾ മിസ് ഇന്ദിരയിലേക്കെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണ് താനേ നിറഞ്ഞു. ആ ക്ലാസ്സ് മുറിയിലെ ചെറിയ പ്ലാറ്റ് ഫോമിൽ നിന്ന് കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടെ വാദമുഖങ്ങൾ സയുക്തികം നിരത്തുന്ന മിസ്സിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു കേട്ടു .തലങ്ങും വിലങ്ങും പദ്യങ്ങൾ വന്നു നിറഞ്ഞു. പഴുതില്ലാത്ത വിധം യുക്തി കൊണ്ട് അടച്ച് ഭദ്രമാക്കിയ മാരാരുടെ വാദങ്ങളെ ഇതൾ വിടർത്തി ഞങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ വിതറിയിട്ടു. അധ്യാപികയായതിനു ശേഷം പലവട്ടം മിസ്സ് പറഞ്ഞു തന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ ബാക്കിപത്രം തേടി എന്റെ മനസ്സ് അലഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ന് ആ ഒത്തുചേരലിൽ ആ ക്ലാസ്സ് മുറിക്കകത്ത് മിസ്സ് ഇന്ദിര ഇല്ലാതെ പോയതിന്റെ സങ്കടം ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ ബാധിച്ചു. ഞാനോർത്തു പോയി വലിയ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളൊന്നും നടത്താത്ത , എപ്പോഴും തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ ഒഴുകി നടക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുത്തുന്ന ആ അധ്യാപിക എങ്ങനെയാണ് ഒരു കോളേജിന്റെ തന്നെ ഓർമയായി ഞങ്ങൾക്ക് മാറിയത്. എനിക്കിപ്പോഴും പിടി കിട്ടുന്നില്ല. ഇന്നും ക്ലാസ്സുകൾക്കിടയിൽ പദ്യം ഓർത്തു ചൊല്ലുമ്പോൾ ഈ ശിഷ്യ താങ്കളെ ഓർത്തു പോകുന്നു.

മരിച്ചാലും മരിക്കാത്ത ഓർമകൾ.

വിമല – ആർദ്രമായ്

Shine A Rahman
B.Sc Statistics (1992-1995)

"ക്ലാസ്സു കഴിഞ്ഞ് എന്നെ വന്നൊന്നു കാണണം ട്ടാ..."

"ഈ അവറു കഴിഞ്ഞിട്ടെന്നെ വന്നു കാണണം ട്ടാ." ആരോടെന്നില്ലാതെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ നോട്ടം എന്റെ നേർക്കാണ്. ഞാൻ തലയാട്ടി.

ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സിസ്റ്ററിനു പുറകെ ഞാനും ക്ലാസിനു പുറത്തുകടന്നു. സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെതിരെയുള്ള കോണിയിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ സിസ്റ്ററെന്നെ കണ്ടു. കോണിയുടെ പകുതിക്ക് കോണി തിരിയുന്നിടത്തെ വീതിയേറിയ പടവിൽ റെയിൽ ചാരി സിസ്റ്റർ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

"എന്താ പ്രശ്നം?"

എനിക്കെന്തോ പ്രശ്നമുണ്ടെന്നു സിസ്റ്ററെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?

"വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചു. അതു നന്നായി, ഇത്തിരി തടി കൂടുതലായിരുന്നു"

സിസ്റ്റർ വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

"മുടിയെന്താ ഇങ്ങനെ?" സിസ്റ്റെന്നെ പേരു വിളിക്കുന്നതേയില്ല.

"ഒന്നിനും നേരം കിട്ടുന്നില്ല. സിസ്റ്റർ പഠിക്കാനും റെക്കോഡെഴുതാനും .... ഒന്നിനും.

"അതിപ്പോ കല്യാണം കഴിച്ചു ചെന്ന വീട്ടിൽ കുറെ അഡ്ജസ്റ്റമെന്റൊക്കെ വേണ്ടി വരില്ലേ? നേരത്തെ എണീക്കണം. ജോലികളൊക്കെ കഴിഞ്ഞ നേരത്ത് പഠിക്കാലോ?"

"വീട്ടിൽ രണ്ടുമൂന്നാളേയുള്ളൂ. ഏതു നേരവും ആൾക്കാർ വന്നും പോയുമിരിക്കും. പക്ഷേ, ഇതു തറവാടാണ്. വെള്ളിയാഴ്ചയായാൽ എല്ലാവരും വിരുന്നുവരും. തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ വരെയും വീട്ടിൽ തിരക്കാണ്. വീട്ടുജോലിക്ക് സഹായത്തിനാളില്ല. ചാവക്കാട്ടെ മുസ്ലീം വീടുകളിൽ ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കൽ വലിയൊരു പണിയാണ്. ജോലികൾ കഴിഞ്ഞ നേരത്തു പഠിക്കാനിരുന്നാൽ എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നിടത്തു വന്നിരിക്കാൻ പറയും. പത്താം ക്ലാസ്സിലും കൂടുതൽ പഠിച്ച സ്ത്രീകളില്ല തറവാട്ടിൽ. ഞാൻ പഠിത്തം തുടരുന്നതവിടെ ആർക്കും ഇഷ്ടമല്ല."

"എന്നാലും ഉണ്ടാവില്ലേ ഇത്തിരി നേരം?"

മറുപടിയായി ഞാൻ തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. "സിസ്റ്ററിതു കണ്ടോ?" എന്നു കൈ വിടർത്തി സിസ്റ്ററെ കാണിച്ചു. രണ്ടും കൈയ്യും പൊട്ടി വ്രണമായിരുന്നു.

"വീട്ടിൽ ഒരു ബാത്റൂം പുതുതായുണ്ടാക്കുന്നു. കറന്റു പോയി, ടാങ്കിൽ വെള്ളം തീർന്നു പോയി, പണിക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെണ്ണുങ്ങളില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു സിമന്റു കുഴയ്ക്കാൻ വെള്ളം കോരാൻ പറഞ്ഞു. ഒപ്പം വീട്ടിലെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും പത്തിരുപത്തഞ്ചു പാട്ട വെള്ളമെങ്കിലും കോരിയിട്ടുണ്ടാവും"

സിസ്റ്ററിത്തിരി നേരം മിണ്ടാതെ നിന്നിട്ടു ചോദിച്ചു.

"ഹസ്ബൻഡിന് ദുബൈക്ക് പെട്ടെന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റുമോ?"

"പറ്റും, എന്റെ വീട്ടുകാരുടെ നിർബന്ധം കൊണ്ട് കോഴ്സ് മുഴുവനാവാൻ നാട്ടിൽ നിർത്തിയതാ."

"മോളു ബാപ്പയോട് പെട്ടെന്നൊന്നെന്നെ വന്നു കാണാൻ പറയു. കണ്ണുതുടച്ചിട്ടു ക്ലാസ്സിൽ പോ." എന്റെ രണ്ടു കൈത്തണ്ടയും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചത്രയും എന്നു പറഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ സിസ്റ്റർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കു നടന്നു.

അധികം താമസിയാതെ ഞാൻ ദുബൈക്ക് പോന്നു. പിന്നെ പരീക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് തിരിച്ചുപോയത്. സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉപ്പ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നെനിക്കു പ്രത്യേക അവധി വാങ്ങി.

ഇരുപത്തിയൊന്നു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം...

തൃശ്ശൂർ ജോയ്സ് പാലസിൽ ഒരു ഡിന്നർ. എന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്തും കുടുംബവും മറ്റു ചില സുഹൃത്തുക്കളുമൊത്ത് കുശലാന്വേഷണത്തിനിടെ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ പറഞ്ഞു. ഏതാണ്ടിയാൾ പഠിച്ച അതേ കാലത്തു ഞാനും വിമലയിൽ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലൈബ്രറിക്കകത്തിരുന്ന്, സിസ്റ്റർ ആലീസിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് മാത്സ് പഠിക്കാൻ ഞാൻ വരുമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ എന്റെ മടി മാറ്റാൻ ഇടയ്ക്ക് ചില കഥകൾ പറയും. നല്ല വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ജോലിക്കാരായ പാരന്റ്സ് ഉള്ള ഒരു കുട്ടി കല്യാണം കഴിഞ്ഞ ശേഷം പഠിക്കാൻ പറ്റാതെ കഷ്ടപ്പെട്ട കഥ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞപ്പോ സിസ്റ്റർക്കെന്തു വിഷമമായിരുന്നു എന്നറിയോ". ബാബു പറഞ്ഞു നിർത്തുമ്പോഴേയ്ക്ക് എന്റെ കണ്ണുനിറഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു...

സിസ്റ്ററിപ്പോൾ മദ്ധ്യപ്രദേശിലാണ്. എന്നും പറഞ്ഞ് ബാബു സിസ്റ്ററെ വിളിച്ച് എനിക്ക് ഫോൺ കൈമാറി. സിസ്റ്റർക്കു പേരു കേട്ടിട്ടെന്നെ മനസ്സിലായില്ല ഈ കഥ മുഴുവൻ പറഞ്ഞിട്ടും പെട്ടെന്നോർത്തെടുക്കാനായില്ല.

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരൊറ്റ സിസ്റ്റർ ആലീസേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. പക്ഷേ, സിസ്റ്റർ ഓരോ വർഷവും എത്രയെത്ര കുട്ടികളാവും ക്ലാസ്സു കഴിഞ്ഞെന്നെ വന്നൊന്നു കാണണം ട്ടാ" എന്നു പറഞ്ഞു തിരികെ പഠനത്തിലേക്കും ജീവിതത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാവുക!

■

Highlights
2019-2020

- The Alumnae Reunion and Annual General Body Meeting
- Release of sixth volume of Dear Alumna

- A training programme for the inmates of Pakalveedu on floor mat making. The Association contributed an amount of Rs 10000/-.

- Vimalardhram - The executive members visited Ashraya Bhavan and handed over grocery and other items worth Rs 12000/- to the centre.

Contribution by Vimex

- Our foreign chapter, Vimex UAE has contributed Rs 80000/- towards facilitating access to Online education for our needy students during this period of pandemic.

- Star of Vimala - Akshara Santhosh (S6 B.Sc Chemistry)
- First runner up - Sandra Thomas (S6 B.A Functional English)
- Second runner up - Nazrin Razak (S4 PG Nutrition and Dietetics)

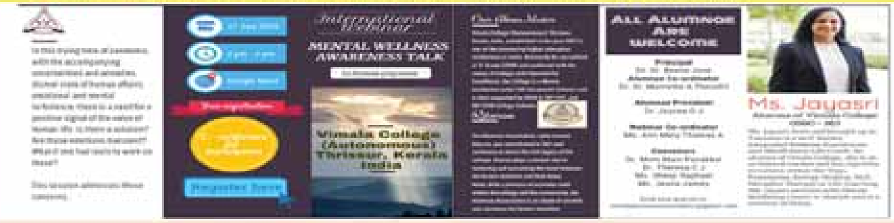

- An International webinar on Mental Wellness Awareness was organized to fill the minds with positive thoughts and energy during these trying times.

Editors: Ms. Sheeji Raphael, Dr. Dhanya Johnson, Dr. Jancy K.A. Printed and Published by Principal, Vimala College, Thrissur (Private Circulation Only)